

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 60
14. srpna 2017

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 269/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 269/02 Věc C-22/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. ledna 2017 společností Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 14. listopadu 2016 ve věci T-221/16, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh v. EUIPO (NEONART) 2

2017/C 269/03 Věc C-257/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 15. května 2017 – C, A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie 2

2017/C 269/04 Věc C-267/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 17. května 2017 – Rhenus Veniro GmbH & Co. KG v. Kreis Heinsberg 3

2017/C 269/05	Věc C-287/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresním soudem v Českých Budějovicích (Česká republika) dne 19. května 2017 – Česká pojišťovna a.s. v. WCZ spol. s r.o.	3
2017/C 269/06	Věc C-300/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 24. května 2017 – Hochtief AG v. Budapest Főváros Önkormányzata	4
2017/C 269/07	Věc C-302/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Bratislavě (Slovensko) dne 24. května 2017 – PPC Power a.s. v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty	5
2017/C 269/08	Věc C-303/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 24. května 2017 – Headlong Limited v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása	6
2017/C 269/09	Věc C-304/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 24. května 2017 – Helga Löber v. Barclays Bank PLC	6
2017/C 269/10	Věc C-305/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Bratislava (Slovensko) dne 26. května 2017 – FENS spol. s r.o. v. Slovenská republika – Úrad pre reguláciu sieťových odvetví	7
2017/C 269/11	Věc C-306/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tatabányai Törvényszék (Maďarsko) dne 26. května 2017 – Éva Nothartová v. Sámson József Boldizsár	8
2017/C 269/12	Věc C-310/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemsko) dne 29. května 2017 – Levola Hengelo BV v. Smilde Foods BV	8
2017/C 269/13	Věc C-315/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza (Španělsko) dne 29. května 2017 – Pilar Centeno Meléndez v. Universidad de Zaragoza	9
2017/C 269/14	Věc C-320/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 29. května 2017 – Marle Participations SARL v. Ministre de l'Économie et des Finances	10
2017/C 269/15	Věc C-335/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven kasatsionen sad (Bulharsko) dne 6. června 2017 – Neli Valcheva v. Georgios Babanarakis	10
2017/C 269/16	Věc C-338/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharsko) dne 7. června 2017 – Virginie Marie Gabriel Guigo v. Fond „Garantirani vzemania na rabotnicite i sluzhitelite“	11
2017/C 269/17	Věc C-349/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tallinna Ringkonnakohus (Estonsko) dne 13. června 2017 – Eesti Pagar AS v. Ettevõtlike Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	12
2017/C 269/18	Věc C-364/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko), dne 13. června 2017 – „Varna Holideis“ EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite	13
2017/C 269/19	Věc C-377/17: Žaloba podaná dne 23. června 2017 – Evropská komise v. Spolková republika Německo	13

Tribunál

2017/C 269/20	Věc T-233/16 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 27. června 2017 – Ruiz Molina v. EUIPO „Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou s doložkou o ukončení smlouvy v případě, že jméno zaměstnance nebude zapsáno na seznam kandidátů vhodných na přijetí v rámci příštího otevřeného výběrového řízení — Ukončení smlouvy podle doložky o rozvázání pracovního poměru — Překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou — Překážka věci pravomocně rozsouzené — Ustanovení 5 odst. 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Povinnost uvést odůvodnění“	15
2017/C 269/21	Věc T-11/16: Usnesení Tribunálu ze dne 7. června 2017 – De Masi v. Komise „Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Neexistence potvrzujícího rozhodnutí — Žádost o přístup na základě interinstitucionální spolupráce podle článku 230 SFEU — Dokumenty, týkající se práce skupiny ‚kodex chování (zdanění podniků)‘ zřízené Radou — Akt, který nelze napadnout žalobou — Zjevná nepřipustnost“	15
2017/C 269/22	Věc T-137/16: Usnesení Tribunálu ze dne 13. června 2017 – Uniwersytet Wrocławski v. REA „Žaloba na neplatnost — Návrh na zahájení řízení — Formální požadavky — Nezastoupení advokátem — Zjevná nepřipustnost“	16
2017/C 269/23	Věc T-152/16: Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – Megasol Energie v. Komise „Žaloba na neplatnost — Dumping — Dotace — Dovozy krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) odesílaných z Malajsie a Tchaj-wanu — Rozšíření konečného antidumpingového cla a konečného vyrovnávacího cla uložených na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny — Nedostatek právního zájmu — Nepřipustnost“	17
2017/C 269/24	Věc T-179/16: Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER SMOKY) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER SMOKY — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná — Článek 126 jednacího řádu“	17
2017/C 269/25	Věc T-180/16: Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER SHAPE) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER SHAPE — Starší národní obrazová známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná — Článek 126 jednacího řádu“	18
2017/C 269/26	Věc T-181/16: Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER PRECISE) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER PRECISE — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“ — Článek 126 jednacího řádu“	19
2017/C 269/27	Věc T-182/16: Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER DUO) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER DUO — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná — Článek 126 jednacího řádu“	19

2017/C 269/28	Věc T-183/16: Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER DRAMA) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER DRAMA — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná — Článek 126 jednacího řádu“	20
2017/C 269/29	Věc T-289/16: Usnesení Tribunálu ze dne 21. června 2017 – Inox Mare v. Komise „Žaloba na neplatnost — Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 — Externí vyšetřování OLAF — Zpráva a doporučení — Akty, které nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“	20
2017/C 269/30	Věc T-346/16: Usnesení Tribunálu ze dne 20. června 2017 – CSL Behring v. EUIPO – Vivatrex (Vivatrex) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Vivatrex — Neplatnost dřívější ochranné známky Evropské unie — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	21
2017/C 269/31	Věc T-347/16: Usnesení Tribunálu ze dne 21. června 2017 – Inox Mare v. Komise „Žaloba na neplatnost — Celní unie — Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje, že v konkrétním případě není odůvodněno vrácení dovozních cel — Žaloba jiného hospodářského subjektu — Chybějící přímé dotčení — Nepřípustnost“	22
2017/C 269/32	Věc T-582/16: Usnesení Tribunálu ze dne 22. června 2017 – Vankerckhoven Kahmann v. Komise „Veřejná služba — Úředníci — Obnovení služebního postupu — Odmítnutí povýšení — Převezení v rámci orgánů — Zařazení do platové třídy — Žádost ve smyslu čl. 90 odst. 1 služebního řádu — Přiměřená lhůta — Nepřípustnost“	22
2017/C 269/33	Věc T-657/16: Usnesení Tribunálu ze dne 14. června 2017 – Márquez Alentà v. EUIPO – Fiesta Hotels & Resorts (Vyobrazení mravence) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie zobrazující mravence — Zrušení napadeného rozhodnutí — Bezpředmětnost sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“	23
2017/C 269/34	Věc T-863/16: Usnesení Tribunálu ze dne 29. května 2017 – Le Pen v. Parlament „Žaloba na neplatnost — Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvek na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek — Částečná zjevná nepřípustnost — Částečné nevydání rozhodnutí ve věci“	23
2017/C 269/35	Věc T-26/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 26. června 2017 – Jalkh v. Evropský parlament „Řízení o předběžných opatřeních — Institucionální právo — Poslanec Evropského parlamentu — Výsady a imunity — Zbavení poslanecké imunity poslance Evropského parlamentu — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“	24
2017/C 269/36	Věc T-27/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 26. června 2017 – Jalkh v. Parlament „Řízení o předběžných opatřeních — Institucionální právo — Poslanec Evropského parlamentu — Výsady a imunity — Zbavení poslanecké imunity poslance Evropského parlamentu — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“	24
2017/C 269/37	Věc T-610/16: Žaloba podaná dne 16. května 2017 – PC v. EASO	25
2017/C 269/38	Věc T-175/17: Žaloba podaná dne 15. března 2017 – Ostvesta v. Komise	26
2017/C 269/39	Věc T-281/17: Žaloba podaná dne 10. května 2017 – European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki v. Komise	27
2017/C 269/40	Věc T-357/17: Žaloba podaná dne 6. června 2017 – Aide et Action France v. Komise	28

2017/C 269/41	Věc T-376/17: Žaloba podaná dne 14. června 2017 – Polsko v. Komise	30
2017/C 269/42	Věc T-381/17: Žaloba podaná dne 16. června 2017 – Acsen v. Parlament	31
2017/C 269/43	Věc T-383/17: Žaloba podaná dne 20. června 2017 – Hansol Paper v. Komise	31
2017/C 269/44	Věc T-384/17: Žaloba podaná dne 21. června 2017 – Kypr v. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI) . .	33
2017/C 269/45	Věc T-391/17: Žaloba podaná dne 28. června 2017 – Rumunsko v. Komise	33
2017/C 269/46	Věc T-401/17: Žaloba podaná dne 27. června 2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft v. EUIPO – C & C IP (T)	34
2017/C 269/47	Věc T-713/16: Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – Fair deal for expats a další v. Komise . .	35
2017/C 269/48	Věc T-826/16: Usnesení Tribunálu ze dne 9. června 2017 – Casasnovas Bernad v. Komise	35

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2017/C 269/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 256, 7.8.2017.

Dřívější publikace

Úř. věst. C 249, 31.7.2017.

Úř. věst. C 239, 24.7.2017.

Úř. věst. C 231, 17.7.2017.

Úř. věst. C 221, 10.7.2017.

Úř. věst. C 213, 3.7.2017.

Úř. věst. C 202, 26.6.2017.

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. ledna 2017 společností Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 14. listopadu 2016 ve věci T-221/16, Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh v. EUIPO (NEONART)

(Věc C-22/17 P)

(2017/C 269/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Neonart svetlobni in reklamni napisi Krevh d.o.o. (zástupce: J. Marn, nikoli advokát)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 11. května 2017 Soudní dvůr (sedmý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřipustný.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Raad van State (Nizozemsko) dne 15. května 2017 – C, A v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Věc C-257/17)

(2017/C 269/03)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Raad van State

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: C, A

Odpůrce: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Předběžné otázky

- 1) Má Soudní dvůr s ohledem na čl. 3 odst. 3 směrnice Rady Evropské unie 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. 2003 L 251, oprava v Úř. věst. 2012 L 71) a rozsudek Nolan (EU:C:2012:638) pravomoc k odpovědi na předběžné otázky nizozemského soudu týkající se výkladu ustanovení této směrnice ve sporu ohledně práva pobytu rodinných příslušníků osob usilujících o sloučení rodiny, které mají nizozemské státní občanství, když tato směrnice byla v nizozemském právu prohlášena za bezprostředně a bezpodmínečně použitelnou na tyto rodinné příslušníky?
- 2) Je třeba čl. 15 odst. 1 a 4 směrnice 2003/86/ES vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, jež stanoví, že lze zamítnout žádost cizince o samostatné povolení k pobytu, který na území členského státu oprávněně pobývá v rámci sloučení rodiny po dobu delší než pěti let, jelikož nesplnil integrační opatření upravená ve vnitrostátním právu?

- 3) Je třeba čl. 15 odst. 1 a 4 směrnice 2003/86/ES vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, jež stanoví, že samostatné povolení k pobytu lze vydat nejdříve od okamžiku podání žádosti?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 17. května 2017 – Rhenus Veniro GmbH & Co. KG v. Kreis Heinsberg

(Věc C-267/17)

(2017/C 269/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Žalovaný: Kreis Heinsberg

Předběžné otázky

1. Je čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 1370/2007⁽¹⁾ použitelný na přímo uzavřené smlouvy o veřejných službách ve smyslu čl. 2 písm. i) nařízení, jež nejsou smlouvami, které ve smyslu čl. 5 odst. 1 druhé věty nařízení mají podobu koncesí na služby ve smyslu směrnice 2004/17/ES nebo 2004/18/ES?

Pro případ kladné odpovědi na první otázku:

2. Vychází čl. 2 písm. b) a čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 1370/2007 nepřímou prostřednictvím slova „nebo“ z výlučné pravomoci buď jediného orgánu nebo skupiny orgánů veřejné správy, nebo může být podle těchto ustanovení jediný orgán i členem skupiny orgánů veřejné správy a přenést na skupinu určité úlohy, ale zároveň zůstat nadále oprávněný zasahovat podle čl. 2 písm. b) a být příslušným místním orgánem podle čl. 5 odst. 2 nařízení?
3. Vylučuje čl. 5 odst. 2 písm. e) nařízení (ES) č. 1370/2007 prostřednictvím povinnosti samostatného poskytování převážné části veřejných služeb v přepravě cestujících, aby vnitřní provozovatel nechal poskytnout tuto převážnou část služeb stoprocentní dceřinou společností?
4. K jakému datu musejí být splněny podmínky přímého uzavření smlouvy stanovené v čl. 5 odst. 2 nařízení (ES) č. 1370/2007, již při zveřejnění zamýšleného přímého uzavření podle článku 7 nařízení (ES) č. 1370/2007 nebo až při samotném přímém uzavření smlouvy?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1370/2007 ze dne 23. října 2007 o veřejných službách v přepravě cestujících po železnici a silnici a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 a č. 1107/70 (Úř. věst. L 315, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresním soudem v Českých Budějovicích (Česká republika) dne 19. května 2017 – Česká pojišťovna a.s. v. WCZ spol. s r.o.

(Věc C-287/17)

(2017/C 269/05)

Jednací jazyk: čeština

Předkládající soud

Okresní soud v Českých Budějovicích

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Česká pojišťovna a.s.

Žalovaná: WCZ spol. s r.o.

Předběžná otázka

Má čl. 6 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU⁽¹⁾, o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích, být vykládán tak, že ukládá soudu přiznat úspěšnému žalobci ve sporu o úhradu pohledávky z obchodní transakce vymezené v čl. 3 nebo 4 uvedené směrnice částku 40 EUR (nebo ekvivalent v národní měně) a vedle toho náhradu nákladů soudního řízení, a to včetně náhrady nákladů na upomínání žalovaného před podáním žaloby ve výši stanovené procesními předpisy členského státu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, L 48, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Kúria (Maďarsko) dne 24. května 2017 – Hochtief AG v. Budapest Főváros Önkormányzata

(Věc C-300/17)

(2017/C 269/06)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Kúria

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Hochtief AG

Žalovaný: Budapest Főváros Önkormányzata

Předběžné otázky

- 1) Brání unijní právo procesně právnímu ustanovení členského státu, podle něhož mohou být veškeré občanskoprávní nároky vycházející z porušení právního předpisu v oblasti veřejných zakázek nebo řízení o zadávání těchto zakázek uplatněny pouze na základě pravomocného prohlášení týkajícího se existence porušení daného právního předpisu, které vydal odvolací senát Úřadu pro veřejné zakázky nebo soud, který rozhoduje o žalobě podané proti rozhodnutí odvolacího senátu Úřadu pro veřejné zakázky?
- 2) Může být právní ustanovení členského státu, podle něhož lze návrh na náhradu škody uplatnit pouze pod podmínkou, že odvolací senát Úřadu pro veřejné zakázky nebo soud, který rozhoduje o žalobě podané proti rozhodnutí odvolacího senátu Úřadu pro veřejné zakázky, vydal pravomocné prohlášení týkající se existence porušení daného právního předpisu, v souladu s unijním právem nahrazeno jiným ustanovením? Jinými slovy, je možné, aby poškozená osoba prokázala porušení daného právního předpisu jinými prostředky?
- 3) Je nutné mít v rámci sporu vedeného za účelem vymáhání náhrady škody za to, že procesněprávní ustanovení členského státu, které umožňuje napadnout správní rozhodnutí u soudu výlučně na základě právních argumentů vznesených v řízení před odvolacím senátem Úřadu pro veřejné zakázky, a to i pokud by poškozená osoba mohla doložit porušení právního předpisu, jehož se dovolává, pouze odkazem na protiprávnost svého vyloučení na základě střetu zájmů podle judikatury Soudního dvora, takže by se jednalo o vyloučení z řízení o zadání veřejné zakázky z jiného důvodu, který by podle ustanovení upravujících vyjednávací řízení odpovídal změně přihlášky zmíněné osoby, je v rozporu s unijním právem, a zvláště pak se zásadou efektivit a rovnocennosti, nebo může zakládat účinky, které jsou v rozporu s tímto právem a s těmito zásadami?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Krajským soudem v Bratislavě (Slovensko) dne 24. května 2017 – PPC Power a.s. v. Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Věc C-302/17)

(2017/C 269/07)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Krajský soud v Bratislavě

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: PPC Power a.s.

Žalovaní: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Předběžná otázka

Mají být cíle a zásady směrnice č. 2003/87/ES⁽¹⁾ o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES⁽²⁾ (dále jen „směrnice“), zejména (i) cíl snížení emisí prostřednictvím zlepšení technologií (článek 1 a body 2 a 20 odůvodnění), (ii) cíl zachování hospodářského rozvoje, integrity vnitřního trhu a podmínek hospodářské soutěže (body 5 a 7 odůvodnění), (iii) cíl zachování finančně a ekonomicky výhodných podmínek snižování emisí (článek 1), zásada právní jistoty provozovatelů definovaných v čl. 3 písm. f) spočívající v tom, že provozovatelé se mají právo ve smyslu článku 9 spoléhat na neměnnost Národního alokačního plánu později než 18 měsíců před začátkem příslušného období (tj. pro období 2008 až 2012 nejpozději do 30. června 2006), (iv) požadavek, aby povolenky na emise byly přidělovány bezplatně (článek 10), (v) právo osob uvedených v čl. 13 odst. 3 druhém pododstavci, aby jim byly vydány náhradní povolenky na emise, jejichž byli držiteli a které členské státy nezruší v souladu s čl. 13 odst. 3 prvním pododstavcem, vykládány v tom smyslu, že je s nimi v rozporu vnitrostátní právní úprava členského státu, která ukládá provozovatelům definovaným v čl. 3 písm. f) směrnice zdaňovaným na území tohoto členského státu povinnost platit zvláštní daň, (i) jejíž právní základ spočívá v tom, že se zdaňuje nakládání s povolenkami na emise (nevyužití, prodej) bez ohledu na to, zda má provozovatel z takového nakládání zisk, (ii) přičemž tyto povolenky na emise byly těmto provozovatelům přidělené na základě národního alokačního plánu, který předložil členský stát Evropské unii pro období let 2008-2012 na základě článku 9 směrnice (tj. byl oznámený Evropské komisi a členským státům podle čl. 9 odst. 1 a násl. směrnice) a ve smyslu článku 10 směrnice stanoví, že pro pětileté období počínající dnem 1. ledna 2008 se přidělí 100 % povolenek na emise zdarma, (iv) sazba této daně představuje 80 % základu daně z povolenek na emise, který se vypočítá jako součet násobků převedených (předaných) povolenek na emise v jednotlivých kalendářních měsících a průměrné tržní ceny povolenek na emise za kalendářní měsíc předcházející měsíci, v němž se převod uskutečnil, a násobku nevyužitých povolenek na emise a průměrné tržní ceny povolenek za příslušný kalendářní rok, a (v) průměrné tržní ceny se vypočítají jako jednoduchý aritmetický průměr cen posledního uskutečněného obchodu v daném dni na burze (tj. daň nezávisí na ceně, za kterou byly povolenky ve skutečnosti prodány)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 275, s. 32.

⁽²⁾ Úř. věst. 1996, L 257, s. 26.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 24. května 2017 – Headlong Limited v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

(Věc C-303/17)

(2017/C 269/08)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Headlong Limited

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása

Předběžné otázky

- 1) Je pro účely zodpovězení otázek položených v řízení o předběžné otázce zahájeném ve věci [C-3/17] ze strany Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság relevantní, že správní sankce nemá podobu pokuty, ale dočasného zablokování přístupu k elektronickým údajům na dobu 90 dní, což je sankce, která má podstatně odlišné znaky (například dočasně se pozastavuje poskytování služby, rozhodnutí o uložení sankce se nedoručuje a nelze jej napadnout účinným opravným prostředkem) a kterou může vnitrostátní orgán za stejné jednání uložit rovněž kumulativně vedle sankce spočívající v pokutě?
- 2) Vzhledem k povaze, závažnosti a způsobu ukládání správní sankce spočívající v dočasném zablokování přístupu k elektronickým údajům na dobu 90 dní a zejména k nemožnosti napadnout tuto sankci účinným opravným prostředkem v souladu s článkem 56 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), lze vycházet z toho, že uvedená sankce představuje sama o sobě nepřiměřeně závažné omezení článku 56 SFEU a čl. 17 odst. 1 a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, přičemž toto omezení v jeho současné podobě nelze odůvodnit důvody ochrany spotřebitele stanovenými členským státem v oblasti hazardních her?
- 3) Je pro účely zodpovězení šesté předběžné otázky, kterou ve věci [C-3/17] položil Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, relevantní, že členský stát nezajistil, aby byly přijaty předpisy nezbytné k získání – prostřednictvím výběrového řízení na udělení koncese nebo předložením nabídky [v rámci veřejné zakázky] – licence na provozování on-line kasina, a poskytovatelé služeb proto nemohou získat správní licence nezbytné k nabízení takové služby?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 24. května 2017 – Helga Löber v. Barclays Bank PLC

(Věc C-304/17)

(2017/C 269/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Helga Löber

Žalovaná: Barclays Bank PLC

Předběžná otázka

Je – podle čl. 5 bodu 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾ – pro mimosmluvní nároky vyplývající z odpovědnosti za prospekt, tehdy, pokud

- investor přijal své investiční rozhodnutí způsobené vadným prospektem v místě svého bydliště
 - a na základě tohoto rozhodnutí převedl kupní cenu za cenný papír zakoupený na sekundárním trhu ze svého účtu u rakouské banky na zúčtovací účet u jiné rakouské banky, ze kterého byla kupní cena následně převedena na příkaz žalobce prodejci,
- (a) příslušný soud, v jehož působnosti má své bydliště investor,
 - (b) příslušný soud, v jehož působnosti se nachází sídlo banky/pobočka banky, u které je veden účet žalobce, ze kterého převedl investovanou částku na zúčtovací účet,
 - (c) příslušný soud, v jehož působnosti se nachází sídlo/pobočka banky, u které je veden zúčtovací účet,
 - (d) příslušný jeden z těchto soudů dle volby žalobce,
 - (e) [nebo není] příslušný žádný z těchto soudů?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Bratislava (Slovensko) dne 26. května 2017 – FENS spol. s r.o. v. Slovenská republika – Úrad pre reguláciu sieťových odvetví

(Věc C-305/17)

(2017/C 269/10)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný soud Bratislava

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: FENS spol. s r.o.

Žalovaný: Slovenská republika – Úrad pre reguláciu sieťových odvetví

Předběžné otázky

- 1) Musí se článek 30 SFEU vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní úpravě, jako je úprava obsažená v § 12 odst. 9 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 317/2007 Z. z., ktorým sa ustanovujú pravidlá pre fungovanie trhu s elektrinou (nařízení vlády Slovenské republiky č. 317/2007 Z. z., kterým se stanoví pravidla pro fungování trhu s elektrinou), která zavádí zvláštní platbu pro vývozce elektřiny z území Slovenské republiky – nerozlišujíc přitom, zda se jedná o vývoz elektřiny z území Slovenské republiky do členských států Evropské unie, nebo do třetích zemí – pokud výrobce elektřiny neprokáže, že vyvážená elektřina byla na území Slovenské republiky dovezena, tedy platbu, která se uplatňuje výlučně na elektřinu vyrobenou ve Slovenské republice, jež byla z území Slovenské republiky vyvezena?
- 2) Musí se za poplatek s účinkem rovnocenným clu ve smyslu čl. 28 odst. 1 SFEU považovat i taková peněžitá platba, jako je platba zavedená ustanovením § 12 odst. 9 [nařízení vlády č. 317/2007 Z. z.], a sice poplatek uplatňovaný výlučně na elektřinu, která byla ve Slovenské republice vyrobena a zároveň se z území Slovenské republiky vyvážela, bez ohledu na skutečnost, zda šlo o vývoz do třetích zemí, nebo o vývoz do členských států Evropské unie?
- 3) Je taková vnitrostátní právní úprava, jako je úprava obsažená v § 12 odst. 9 [nařízení vlády č. 317/2007 Z. z.], slučitelná se zásadou volného pohybu zboží ve smyslu článku 28 SFEU?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tatabányai Törvénytörvény (Maďarsko) dne 26. května 2017 – Éva Nothartová v. Sámson József Boldizsár

(Věc C-306/17)

(2017/C 269/11)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Tatabányai Törvénytörvény

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Éva Nothartová

Žalovaný: Sámson József Boldizsár

Předběžné otázky

V případě vzájemné žaloby, která se týká jiné skutečnosti či smlouvy než původní žaloba, pro určení soudu příslušného rozhodnout o vzájemné žalobě

- a) se použije pouze čl. 8 bod 3 nařízení (EU) č. 1215/2012 (dále jen „nařízení Brusel Ia“) ⁽¹⁾, jelikož pouze toto ustanovení upravuje vzájemnou žalobu, nebo
- b) se čl. 8 bod 3 nařízení Brusel Ia vztahuje pouze na vzájemné žaloby, které se týkají stejné skutečnosti či smlouvy jako původní žaloba, takže se nepoužije na vzájemnou žalobu, která se netýká stejné skutečnosti či smlouvy jako původní žaloba, a proto na základě ostatních pravidel příslušnosti nařízení Brusel Ia lze určit, že soud příslušný rozhodnout o původní žalobě je rovněž příslušný rozhodnout o vzájemné žalobě?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 351, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden (Nizozemsko) dne 29. května 2017 – Levola Hengelo BV v. Smilde Foods BV

(Věc C-310/17)

(2017/C 269/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Levola Hengelo BV

Odpůrkyně: Smilde Foods BV

Předběžné otázky

- 1) a) Brání unijní právo tomu, aby byla chuť potraviny jako vlastní duševní výtvar autora chráněna podle autorského práva? Zejména:

- b) Brání ochraně podle autorského práva skutečnost, že výraz „literární nebo umělecká díla“ v článku 2 odst. 1 Bernské úmluvy, který je závazný pro všechny členské státy Unie sice zahrnuje „všechny výtvořky z literární, vědecké a umělecké oblasti, bez ohledu na způsob nebo formu jejich vyjádření“, ale příklady uvedené v daném předpise se vztahují pouze na výtvořky, které lze vnímat zrakem nebo sluchem?
- c) Brání (možná) zkazitelnost potraviny nebo subjektivní povaha chuťového zážitku tomu, aby byla chuť potraviny klasifikována jako dílo chráněné podle autorského práva?
- d) Brání systém výlučných práv a omezení v člancích 2 až 5 směrnice 2001/29/ES⁽¹⁾ tomu, aby byla chuť potraviny chráněna podle autorského práva?
- 2) V případě záporné odpovědi na otázku 1a):
- a) Které požadavky musí být splněny, aby mohla být chuť potraviny chráněna podle autorského práva?
- b) Je ochrana chuti podle autorského práva založena jedině a výhradně na chuti jako takové nebo (také) na receptuře potraviny?
- c) Jaký je rozsah důkazního břemene na straně účastníka, který v řízení (o porušení práv) uvádí, že vytvořil chuť potraviny, která je chráněna podle autorského práva? Může se tento účastník spokojit s tím, že soudci předloží v rámci řízení potravinu, aby si soudce, ochutnáním a přičichnutím, vytvořil vlastní názor na to, zda chuť potraviny splňuje požadavky na ochranu podle autorského práva? Nebo má žalující strana (případně též) předložit popis kreativních rozhodnutí, která souvisí s kompozicí chuti, nebo recepturu, na jejímž základě je třeba chuť považovat za vlastní duševní výtvoř autorů?
- d) Jak má soudce v řízení o porušení práv určit, zda se chuť potraviny žalovaného účastníka řízení shoduje s chutí potraviny žalujícího účastníka řízení takovým způsobem, že jde o porušení autorského práva? Je v této souvislosti relevantní (také) to, zda se celkové dojmy z obou chutí shodují?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza (Španělsko) dne 29. května 2017 – Pilar Centeno Meléndez v. Universidad de Zaragoza

(Věc C-315/17)

(2017/C 269/13)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo de Zaragoza

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Pilar Centeno Meléndez

Žalovaná: Universidad de Zaragoza

Předběžné otázky

- 1) Je ustanovení čl. 4 odst. 1 rámcové dohody, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES⁽¹⁾ ze dne 28. června 1999, použitelné na příplatek za horizontální profesní růst, jehož se domáhá žalobkyně, vzhledem k tomu, že tento příplatek představuje pracovní podmínku, nebo se má mít naopak za to, že tato složka odměny, jejíž charakteristiky jsou popsány v tomto usnesení, představuje podmínku vycházející ze subjektivního postavení příjemce, kterou příjemce splňuje, pokud odpracoval určitý počet let v souladu s kritérii profesního postupu, ve smyslu náročnosti, odpovědnosti, stability, specializace a profesionality?

2) Je toto rozdílné odměňování ospravedlněno objektivními důvody, a to i v případě, že bude odpověď na předchozí otázku kladná a že bude Soudní dvůr Evropské unie považovat dotčený příplatek za jednu z pracovních podmínek, na které odkazuje ustanovení čl. 4 odst. 1 rámcové dohody?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 29. května 2017 – Marle Participations SARL v. Ministre de l'Économie et des Finances

(Věc C-320/17)

(2017/C 269/14)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Marle Participations SARL

Žalovaný: Ministre de l'Économie et des Finances

Předběžná otázka

Soudnímu dvoru se předkládá otázka, zda a případně za jakých podmínek představuje poskytnutí nemovitostí holdingovou společností do pronájmu dceřiné společnosti přímý nebo nepřímý podíl na správě této dceřiné společnosti, v jehož důsledku se nabytí a držbě podílů této dceřiné společnosti přizná povaha hospodářských činností ve smyslu směrnice ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven kasatsionen sad (Bulharsko) dne 6. června 2017 – Neli Valcheva v. Georgios Babanarakis

(Věc C-335/17)

(2017/C 269/15)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven kasatsionen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: Neli Valcheva

Odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Georgios Babanarakis

Předběžná otázka

Je třeba pojem „právo na styk s dítětem“ uvedený v čl. 1 odst. 2 písm. a) a čl. 2 bodu 10 nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾ ze dne 27. listopadu 2003 o příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti vykládat v tom smyslu, že zahrnuje nejen styk rodičů s dítětem, nýbrž i styk s jinými příbuznými než jsou rodiče, totiž s prarodiči?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 338, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 243.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Varhoven administrativen sad (Bulharško) dne 7. června 2017 – Virginie Marie Gabriel Guigo v. Fond „Garantirani vzemania na rabotnicite i služitelite“

(Věc C-338/17)

(2017/C 269/16)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Varhoven administrativen sad

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Virginie Marie Gabriel Guigo

Odpůrce: Fond „Garantirani vzemania na rabotnicite i služitelite“

Předběžné otázky

1. Je nutné vykládat články 151 a 153 SFEU, jakož i články 3, 4, 11 a 12 směrnice 2008/94⁽¹⁾ v tom smyslu, že připouštějí takové vnitrostátní ustanovení, jako je čl. 4 odst. 1 zákon za Garantiranite vzemania na rabotnicite i služitelite pri nesastojatelnost na rabotodatelia (zákon o ochraně pohledávek zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele), podle něhož jsou z ochrany neuhrazených pohledávek vyplývajících z pracovněprávních vztahů vyloučeny osoby, jejichž pracovní poměry byly ukončeny před stanoveným obdobím tří měsíců před zápisem rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení na majetek zaměstnavatele [do obchodního rejstříku]?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: Je nutné zásadu procesní autonomie členských států s přihlédnutím k zásadám rovnocennosti, efektivitě a proporcionalitě v rámci sociálního cíle článků 151 a 153 SFEU a směrnice 2008/94 chápat tak, že podle těchto ustanovení je přípustné takové vnitrostátní opatření, jako je článek 25 zákon za Garantiranite vzemania na rabotnicite i služitelite pri nesastojatelnost na rabotodatelia, podle něhož uplynutím lhůty v délce dvou měsíců od okamžiku zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení [do obchodního rejstříku] zaniknou práva na uplatnění a úhradu zajištěných pohledávek, jestliže vnitrostátní právní právo členského státu obsahuje ustanovení, jako je čl. 358 odst. 1 bod 3 Kodeks na truda (zákoník práce), podle něhož lhůta pro uplatnění neuhrazených pohledávek vyplývajících z pracovněprávních vztahů činí tři roky od okamžiku, kdy měla být pohledávka uhrazena a platby provedené po uplynutí této lhůty nejsou považovány za platby provedené bez právního důvodu?
3. Je nutné článek 20 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že připouští rozlišování mezi zaměstnanci s neuhrazenými pohledávkami, jejichž pracovní poměry skončily před stanoveným obdobím tří měsíců před zápisem rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení na majetek zaměstnavatele [do obchodního rejstříku], a zaměstnanci, jejichž pracovní poměry byly ukončeny během stanoveného období tří měsíců, a dále mezi těmito zaměstnanci a zaměstnanci, kteří podle čl. 358 odst. 1 bodu 3 Kodeks na truda mají při ukončení pracovních poměrů právo na ochranu jejich neuhrazených pohledávek během období tří let, jež začíná plynout od okamžiku, k němuž měla být pohledávka uhrazena?
4. Je nutné článek 4 ve spojení s článkem 3 směrnice 2008/94 a zásadou proporcionalitě vykládat v tom smyslu, že podle nich je přípustné takové ustanovení, jako je článek 25 zákon za Garantiranite vzemania na rabotnicite i služitelite pri nesastojatelnost na rabotodatelia, podle něhož práva na uplatnění a úhradu zajištěných pohledávek zaniknou automaticky a bez možnosti individuálního posouzení relevantních okolností v souvislosti s uplynutím lhůty dvou měsíců od okamžiku zápisu rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení [do obchodního rejstříku]?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/94/ES ze dne 22. října 2008 o ochraně zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele (kodifikované znění) (Úř. věst. 2008, L 283, s. 36).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tallinna Ringkonnakohus (Estonsko) dne 13. června 2017 – Eesti Pagar AS v. Ettevõtłuse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Věc C-349/17)

(2017/C 269/17)

Jednací jazyk: estonština

Předkládající soud

Tallinna Ringkonnakohus

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: Eesti Pagar AS

Odpůrci v odvolacím řízení: Ettevõtłuse Arendamise Sihtasutus, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Předběžné otázky

- a) Musí být čl. 8 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 800/2008⁽¹⁾, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách), vykládán v tom smyslu, že v kontextu tohoto ustanovení byly práce na „projektu nebo činnosti“ zahájeny, pokud činnost, jež má být podporována, spočívá například v nákupu zařízení, a kupní smlouva na příslušné zařízení byla uzavřena? Jsou orgány členského státu oprávněny posuzovat porušení kritéria, které je uvedeno v uvedeném ustanovení, na základě nákladů odstoupení od smlouvy, která je v rozporu s požadavkem motivačního účinku? V případě, že orgány členských států mají takovéto oprávnění, u jak vysokých nákladů (v procentech), které vznikají v případě odstoupení od smlouvy, je možné vycházet z toho, že jsou z hlediska splnění požadavku motivačního účinku dostatečně marginální?
- b) Je orgán členského státu povinen požadovat navrácení podpory, kterou poskytl protiprávně, také tehdy, pokud Evropská komise nevydala žádné příslušné rozhodnutí?
- c) Může orgán členského státu, který se rozhodne poskytnout podporu, – na základě nesprávného předpokladu, že se jedná o podporu, která je v souladu s podmínkami blokových výjimek, zatímco ve skutečnosti poskytuje protiprávní podporu, – vzbudit u příjemců podpory legitimní očekávání? Stačí pro založení legitimního očekávání u příjemců zejména to, že orgán členského státu při poskytování protiprávní podpory zná okolnosti, které vedou k tomu, že se na podporu nevztahuje bloková výjimka?

V případě kladné odpovědi na předchozí otázku: musí být vzájemně zvážen veřejný zájem a zájem jednotlivce. Je v kontextu příslušného zvážení podstatné, zda Evropská komise v souvislosti s předmětnou podporou vydala rozhodnutí, kterým ji prohlásila za neslučitelnou se společným trhem?

- d) Jaká promlčecí lhůta platí pro možnost požadovat navrácení protiprávní podpory orgánem členského státu? Činí tato lhůta deset let v souladu s dobou, po níž se podpora podle článků 1 a 15 nařízení Rady (ES) č. 659/1999⁽²⁾, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, stává existující podporou a není již možné požadovat její navrácení, nebo čtyři roky v souladu s čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95⁽³⁾ o ochraně finančních zájmů Evropských společenství?

Co je právním základem pro takovéto vyžadování navrácení v případě, že podpora byla poskytnuta ze strukturálního fondu: čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství?

- e) V případě, že orgán členského státu požaduje navrácení protiprávní podpory, je přitom povinen požadovat od příjemce úroky z protiprávní podpory? Pokud ano, jaká pravidla se použijí pro výpočet úroků – zejména pokud jde o úrokovou sazbu a dobu, za kterou se úroky počítají?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2008, L 214, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. 1999, L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339.

⁽³⁾ Úř. věst. 1995, L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko), dne 13. června 2017 – „Varna Holideis“ EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Věc C-364/17)

(2017/C 269/18)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Varna Holideis“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Předběžné otázky

1. Je třeba čl. 90 odst. 1 a čl. 185 odst. 1 směrnice 2006/112⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že vyžadují opravu uplatněného odpočtu daně i v takovém v případě, o který se jedná ve věci v původním řízení, v němž právní jednání, u něhož byl uplatněn nárok na odpočet daně, bylo pravomocným rozsudkem prohlášeno za neplatné, nebo je v souvislosti s definicí uvedenou v čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112 třeba vycházet v takovém případě z toho, že k dodání nedošlo a daňový nárok od počátku nevznikl?
2. Je třeba čl. 185 odst. 1 a 2 směrnice 2006/112 vykládat v tom smyslu, že v případě chybějící vnitrostátní právní úpravy pro opravu uplatněného odpočtu daně v případě prohlášení neplatnosti právního jednání rozsudkem, lze provést opravu na základě přímého použití čl. 90 odst. 1 směrnice?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 23. června 2017 – Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-377/17)

(2017/C 269/19)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: W. Mölls, H. Tserepa-Lacombe, L. Malferrari, zmocněnci)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Spolková republika Německo nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. g) a odst. 3 směrnice 2006/123/ES a z článku 49 SFEU, tím, že ponechala v platnosti závazné odměny pro architektky a inženýry podle HOAI (nařízení o odměnách pro architektky a inženýry);
- uložit Spolková republika Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Německé nařízení o odměnách pro architekty a inženýry (Honorarordnung für Architekten und Ingenieure, HOAI) obsahuje systém minimálních a maximálních cen za služby poskytované v rámci těchto oborů. Tento systém ztěžuje usazování architektů a inženýrů, kteří chtějí nabídkami mimo přípustný cenový rámec konkurovat etablovaným poskytovatelům. Těmto poskytovatelům je bráněno v poskytování služeb stejné kvality za nižší ceny a služeb vyšší kvality za vyšší ceny.

Jedná se o omezení svobody usazování jako pro účely čl. 15 odst. 1, odst. 2 písm. g) a odst. 3 směrnice 2006/123/ES, tak pro účely článku 49 SFEU.

Toto omezení není odůvodněné, a zvláště není odůvodněné zájmem na zachování kvality služeb, která nemá přímý vztah k ceně.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 27. června 2017 – Ruiz Molina v. EUIPO

(Věc T-233/16 P) ⁽¹⁾

„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Dočasní zaměstnanci — Smlouva na dobu určitou s doložkou o ukončení smlouvy v případě, že jméno zaměstnance nebude zapsáno na seznam kandidátů vhodných na přijetí v rámci příštího otevřeného výběrového řízení — Ukončení smlouvy podle doložky o rozvázání pracovního poměru — Překvalifikování smlouvy na dobu určitou na smlouvu na dobu neurčitou — Překážka věci pravomocně rozsoudené — Ustanovení 5 odst. 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS — Povinnost uvést odůvodnění“

(2017/C 269/20)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Španělsko) (zástupci: N. Lhoest a S. Michiels, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Lukošičtė, zmocněnkyně, ve spolupráci s B. Wägenbaurem, advokátem)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (třetího senátu) ze dne 2. března 2016, Ruiz Molina v. OHIM (F-60/15, EU:F:2016:28), znějící na zrušení tohoto rozsudku.

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) José Luis Ruiz Molina ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) v rámci tohoto řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 243, 4.7.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 7. června 2017 – De Masi v. Komise

(Věc T-11/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Neexistence potvrzujícího rozhodnutí — Žádost o přístup na základě interinstitucionální spolupráce podle článku 230 SFEU — Dokumenty, týkající se práce skupiny ‚kodex chování (zdanění podniků)‘ zřízené Radou — Akt, který nelze napadnout žalobou — Zjevná nepřipustnost“

(2017/C 269/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Fabio De Masi (Brusel, Belgie) (zástupce: Prof. A. Fischer-Lescano)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher, J. Baquero Cruz a A. Buchet, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící na neplatnost rozhodnutí

Návrh založený na článku 263 SFEU, jehož předmětem je zrušení rozhodnutí, které obsahuje dopis Komise ze dne 9. prosince 2015 odpovídající na žádost o přístup k dokumentům skupiny „kodex chování (zdanění podniků)“ podanou žalobcem na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. v. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/003, s. 331), a dále zrušení rozhodnutí, které obsahuje dopis Komise ze dne 9. listopadu 2015 odpovídající na žádost o přístup k týmž dokumentům podanou předsedou zvláštního výboru Evropského parlamentu pro daňová rozhodnutí a jiná opatření podobná svojí povahou nebo účinkem.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako zjevně nepřijatelná.*
- 2) *Fabio De Masi ponese vlastní náklady.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 78, 29.2.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 13. června 2017 – Uniwersytet Wrocławski v. REA

(Věc T-137/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Návrh na zahájení řízení — Formální požadavky — Nezastoupení advokátem — Zjevná nepřijatelnost“

(2017/C 269/22)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Uniwersytet Wrocławski (Wrocław, Polsko) (zástupce: W. Dubis, advokát)

Žalovaná: Výkonná agentura pro výzkum (REA) (zástupci: S. Payan-Lagrou a V. Canetti, zmocněnkyně, ve spolupráci s M. Le Berrem a G. Maternou, advokáty)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí REA, jednající z pověření Evropské komise, kterým byla vypovězena grantová dohoda na projekt Cossar (č. 252908) a kterým bylo žalobkyni uloženo vrátit částky 36 508,37 eur, 58 031,38 eur a 6 286,68 eur, jakož i zaplatit náhradu škody ve výši 5 803,14 eur, a dále návrh směřující k tomu, aby REA vrátila odpovídající částky včetně úroků, počítaných ode dne zaplacení do dne jejich vrácení

Výrok

- 1) *Žaloba ve věci T-137/16 se odmítá jako zjevně nepřijatelná.*
- 2) *Uniwersytet Wrocławski ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Výkonnou agenturou pro výzkum (REA)*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 6.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – Megasol Energie v. Komise(Věc T-152/16) ⁽¹⁾

„Žaloba na neplatnost — Dumping — Dotace — Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) odesílaných z Malajsie a Tchaj-wanu — Rozšíření konečného antidumpingového cla a konečného vyrovnávacího cla uložených na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny — Nedostatek právního zájmu — Nepřípustnost“

(2017/C 269/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Megasol Energie AG (Wangen an de Aare, Švýcarsko) (zástupce: T. Wegner, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Maxian Rusche, A. Demeneix a K. Blanck-Putz, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a směřující na zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/184 ze dne 11. února 2016, kterým se rozšiřuje konečné vyrovnávací clo uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/184 ze dne 11. února 2016, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1239/2013 na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) odesílaných z Malajsie a Tchaj-wanu, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie a Tchaj-wanu, či nikoli (Úř. věst. 2016, L 37, s. 56), a prováděcím nařízením Komise (EU) 2016/185 ze dne 11. února 2016, kterým se konečné antidumpingové clo uložené nařízením Rady (EU) č. 1238/2013 na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky rozšiřuje na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) odesílaných z Malajsie a Tchaj-wanu, bez ohledu na to, zda je u nich deklarován původ z Malajsie a Tchaj-wanu, či nikoli (Úř. věst. 2016, L 37, s. 76), v rozsahu, v jakém se vztahují na žalobkyni.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) Společnosti Megasol Energie AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 13.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER SMOKY)(Věc T-179/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER SMOKY — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná — Článek 126 jednacího řádu“

(2017/C 269/24)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Guinot (Paříž) (zástupkyně: A. Sion, advokátka)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2905/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Guinot a L'Oréal.

Výrok

1. Žaloba se odmítá.
2. Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER SHAPE)

(Věc T-180/16) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER SHAPE — Starší národní obrazová známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná — Článek 126 jednacího řádu“

(2017/C 269/25)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Guinot (Paříž) (zástupce: A. Sion, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2907/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi Guinot a L'Oréal.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER PRECISE)(Věc T-181/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER PRECISE — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“ — Článek 126 jednacího řádu“

(2017/C 269/26)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Guinot (Paříž) (zástupce: A. Sion, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2911/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi Guinot a L'Oréal.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER DUO)(Věc T-182/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER DUO — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Nebezpečí záměny — Čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná — Článek 126 jednacího řádu“

(2017/C 269/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Guinot (Paříž) (zástupce: A. Sion, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2916/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Guinot a L'Oréal.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – L'Oréal v. EUIPO – Guinot (MASTER DRAMA)

(Věc T-183/16) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie MASTER DRAMA — Starší národní obrazová ochranná známka MASTERS COLORS PARIS — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná — Článek 126 jednacího řádu“

(2017/C 269/28)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: L'Oréal (Paříž, Francie) (zástupci: T. de Haan a P. Péters, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: D. Hanf, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Guinot (Paříž) (zástupce: A. Sion, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. února 2016 (věc R 2500/2014-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Guinot a L'Oréal.

Výrok

1. Žaloba se zamítá.
2. Společnosti L'Oréal se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 222, 20.6.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. června 2017 – Inox Mare v. Komise

(Věc T-289/16) (¹)

„Žaloba na neplatnost — Nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 — Externí vyšetřování OLAF — Zpráva a doporučení — Akty, které nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“

(2017/C 269/29)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Inox Mare Srl (Rimini, Itálie) (zástupce: R. Holzeisen, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně J. Baquero Cruz, D. Nardi a L. Grønfeltdt, poté J. Baquero Cruz a D. Nardi, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení konečné zprávy Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ohledně externího vyšetřování OF/2013/0086/B1 [THOR(2015) 40189 ze dne 26. listopadu 2015], doporučení generálního ředitele OLAF, které se k ní vztahuje [THOR(2015) 42057 ze dne 9. prosince 2015] a předchozích a přímo souvisejících aktů OLAF

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá jako nepřipustná.*
- 2) *Společnost Inox Mare Srl ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 25.7.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. června 2017 – CSL Behring v. EUIPO – Vivatrex (Vivatrex)

(Věc T-346/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie Vivatrex — Neplatnost dřívější ochranné známky Evropské unie — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2017/C 269/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: CSL Behring AG (Bern, Švýcarsko) (zástupci: M. Best, U. Pfléghar a S. Schöffner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Lukošiušė, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Vivatrex GmbH (Cáchy, Německo) (zástupce: F. Stangl, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 27. dubna 2016 (spojené věci R 1263/2015-4 a R 1221/2015-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi CSL Behring a Vivatrex

Výrok

1. *O žalobě již není třeba rozhodnout.*
2. *Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 305, 22.8.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 21. června 2017 – Inox Mare v. Komise(Věc T-347/16) ⁽¹⁾**„Žaloba na neplatnost — Celní unie — Rozhodnutí Komise, kterým se konstatuje, že v konkrétním případě není odůvodněno vrácení dovozních cel — Žaloba jiného hospodářského subjektu — Chybějící přímé dotčení — Nepřípustnost“**

(2017/C 269/31)

Jednací jazyk: itaština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Inox Mare Srl (Rimini, Itálie) (zástupce: R. Holzeisen, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Caeiros, J. Baquero Cruz a D. Nardi, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 9672 final ze dne 6. ledna 2016, kterým se konstatuje, že v konkrétním případě není odůvodněno vrácení dovozních cel (REM 02/14).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Společnost Inox Mare Srl ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 296, 16.8.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 22. června 2017 – Vankerckhoven Kahmann v. Komise(Věc T-582/16) ⁽¹⁾**„Veřejná služba — Úředníci — Obnovení služebního postupu — Odmítnutí povýšení — Převedení v rámci orgánů — Zařazení do platové třídy — Žádost ve smyslu čl. 90 odst. 1 služebního řádu — Přiměřená lhůta — Nepřípustnost“**

(2017/C 269/32)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vankerckhoven Kahmann (Enghien, Belgie) (zástupce: N. Lhoest, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně G. Berscheid a C. Berardis-Kayser, poté G. Berscheid a L. Radu Bouyon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 17. dubna 2015, kterým byl odmítnut přezkum platové třídy žalobkyně, do které byla zařazena při svém přeložení, a zrušení rozhodnutí Komise ze dne 9. listopadu 2015, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyně podaná dne 17. července 2015.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.

2) Monique Vankerckhoven-Kahmann ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

(¹) Úř. věst. C 145 ze dne 25.4.2016 (věc původně vedená u Soudu pro veřejnou službu pod číslem F-11/15 a předaná k Tribunálu Evropské unie dne 1.9.2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 14. června 2017 – Márquez Alentà v. EUIPO – Fiesta Hotels & Resorts (Vyobrazení mravence)

(Věc T-657/16) (¹)

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie zobrazující mravence — Zrušení napadeného rozhodnutí — Bezpředmětnost sporu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“

(2017/C 269/33)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Marc Márquez Alentà (Cervera, Španělsko) (zástupce: J. Carbonell Callicó, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: E. Zaera Cuadrado, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Fiesta Hotels & Resorts, SL (Ibiza, Španělsko)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 30. června 2016 (věc R 1242/2015-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Fiesta Hotels & Resorts a Marcem Márquezem Alentà.

Výrok

1. *Není důvodné rozhodnout ve věci samé.*
2. *Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení, které vynaložil Marc Márquez Alentà.*

(¹) Úř. věst. C 410, 7.11.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. května 2017 – Le Pen v. Parlament

(Věc T-863/16) (¹)

„Žaloba na neplatnost — Pravidla pro poskytování náhrad a příspěvků poslancům Evropského parlamentu — Příspěvek na parlamentní asistenci — Vrácení neoprávněně vyplacených částek — Částečná zjevná nepřipustnost — Částečné nevydání rozhodnutí ve věci“

(2017/C 269/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupci: M. Ceccaldi a J.-P. Le Moigne, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: S. Seyr a G. Corstens, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 29. ledna 2016, jímž bylo žalobci uloženo vrácení částky 320 026,23 eur, neoprávněně vyplacené v rámci příspěvků na parlamentní asistenci, a oznámení o dluhu ze dne 4. února 2016, vydaného na základě uvedeného rozhodnutí.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně nepřipustná, v rozsahu, v němž se týká návrhu na zrušení rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 29. ledna 2016, jímž bylo Jean-Marie Le Pen uloženo vrácení částky 320 026,23 eur neoprávněně vyplacené v rámci příspěvků na parlamentní asistenci, a oznámení o dluhu ze dne 4. února 2016, vydaného na základě uvedeného rozhodnutí, jakož v rozsahu, ve kterém se týká návrhu uložit Evropskému parlamentu, aby žalobkyni vyplatil 50 000 eur z titulu nahraditelných nákladů.
- 2) O žalobě již není důvodné rozhodovat v rozsahu, v němž se týká návrhu na zrušení rozhodnutí kvestorů ze dne 4. října 2016, kterým byla zamítnuta stížnost žalobkyně podaná proti rozhodnutí ze dne 29. ledna 2016.
- 3) Účastníci řízení ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 38, 6.2.2017.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 26. června 2017 – Jalkh v. Evropský parlament

(Věc T-26/17 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Institucionální právo — Poslanec Evropského parlamentu — Výsady a imunity — Zbavení poslanecké imunity poslance Evropského parlamentu — Návrh na odklad vykonatelnosti — Neexistence naléhavosti“

(2017/C 269/35)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean François Jalkh (Gretz Armainvillers, Francie) (zástupce: J. P. Le Moigne, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Dean a S. Alonso de León, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Parlamentu ze dne 22. listopadu 2016 o zbavení imunity poslance Jean-Françoise Jalkha s ohledem na soudní řízení (č. 1422400530) zahájené před soudem prvního stupně v Paříži (Francie).

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 26. června 2017 – Jalkh v. Parlament

(Věc T-27/17 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Institucionální právo — Poslanec Evropského parlamentu — Výsady a imunity — Zbavení poslanecké imunity poslance Evropského parlamentu — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nedostatek naléhavosti“

(2017/C 269/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Francie) (zástupci: původně J.-P. Le Moigne, poté M. Ceccaldi, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: M. Dean a S. Alonso de León, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Parlamentu ze dne 22. listopadu 2016 o zbavení imunity poslance Jean-François Jalkha s ohledem na soudní řízení (č. 14142000183) zahájené před soudem prvního stupně v Nanterre (Francie).

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 16. května 2017 – PC v. EASO

(Věc T-610/16)

(2017/C 269/37)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobce: PC (zástupce: advokát L. Railas)

Žalovaný: Evropský podpůrný úřad pro otázky azylu (EASO)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil negativní hodnotící zprávu o zkušební době stanovené žalobci a uložil EASO, aby vypracoval novou hodnotící zprávu o žalobci vyznívající ve smyslu zachování pracovního zařazení žalobce;
- zrušil rozhodnutí EASO/ED/2015/358;
- konstatoval, že orgán oprávněný k uzavírání pracovních smluv (dále jen „OOPS“) neucínil žádný úkon vedoucí k propuštění žalobce;
- zrušil rozhodnutí EASO/HR/2015/607, kterým se ukončuje pracovní poměr se žalobcem po uplynutí zkušební doby, čímž pracovní poměr trvá nadále bez přerušení od 1. března 2015 až do 28. února 2020 (datum ukončení pracovního poměru stanoveného podle smlouvy);
- pokud EASO nebude mít možnost opětovně zařadit žalobce na jeho pracovní místo, uložil EASO, aby odškodnil žalobce za újmu, kterou utrpěl v důsledku protiprávního rozhodnutí EASO, a vyplatil žalobci jakožto náhradu škody odměnu, příspěvky a odvody na důchodové zabezpečení hrazené zaměstnavatelem odpovídající pracovnímu místu žalobce za období od 1. prosince 2015 do 28. února 2020;
- pokud bude mít EASO možnost opětovně zařadit žalobce na jeho pracovní místo, uložil EASO, aby žalobci z titulu odškodnění vyplatil odměnu, příspěvky a odvody na důchodové zabezpečení hrazené zaměstnavatelem za odpovídající období, v němž žalobce nemohl vykonávat svou pracovní činnost, a sice od 1. prosince 2015 do okamžiku jeho opětovného zařazení;
- uložil EASO, aby žalobci vyplatil odměnu a odvody na důchodové zabezpečení hrazené zaměstnavatelem za období šesti měsíců, jak vyplývá z rozhodnutí ve věci F-113/13, bodu 5; a
- uložil EASO náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, kterého se dopustil hodnotitel při hodnocení zkušební doby tím, že vypracoval negativní hodnotící zprávu pro uvedenou dobu a veřejně neodůvodněně kritizoval žalobce. Žalobce má za to, že EASO konstatoval, aniž se opíral o odkaz na judikaturu nebo jiný pramen práva, že (každý) „hodnotitel, má široký prostor pro posouzení s cílem zhodnotit práci osoby, o níž musí vypracovat hodnotící zprávu, jelikož tato hodnotící zpráva vyjadřuje svobodné stanovisko hodnotitele“.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení kritéria spravedlivého hodnocení, kterého se měl dopustit EASO při vyhotovení hodnotící zprávy o zkušební době. Hodnocení zkušební doby, o které se opíralo rozhodnutí o propuštění, bylo provedeno bez zohlednění „skutečného skutkového stavu“ a v rozporu s pravidly v oblasti zaměstnanců nebo pokynem EASO, který se týká hodnocení zaměstnanců ve zkušební době, a bez zohlednění písemného vyjádření k hodnotící zprávě o zkušební době.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení, které se měl dopustit EASO, a z nesprávného výkladu ustanovení Listiny základních práv Evropské unie, při jejich aplikaci úřadem EASO na věc žalobce.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející s nesprávného posouzení, kterého se měl dopustit EASO tím, že podepsal oficiální unijní dokument EASO/ED/2015/358 (zmocnění), který byl přijat protiprávně z důvodu neexistence závazných prováděcích pravidel, které přijímá správní rada EASO, což prokazuje zjevný střet zájmu, a který je podle žalobce nesprávně datován.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že EASO použil ve své hodnotící zprávě o zkušební době a v následujícím řízení dokument EASO/ED/2015/358, který je datován zpětně.
6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že se EASO měl dopustit během postupu hodnocení zkušební doby porušení procesních pravidel použitelných na postup hodnocení, pravidel o správním šetření a práv na obhajobu žalobce. Žalobce má za to, že rozhodnutí týkající se hodnotící zprávy o zkušební době by mohlo být jiné, tj. pozitivní, pokud by EASO neporušil unijní pravidla týkající se zaměstnanců a pokyn EASO pro hodnocení zaměstnanců ve zkušební době.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z toho, že žalobce řádně předložil argumenty za účelem zpochybnění platnosti rozhodnutí o svém propuštění. Žalobce má za to, že rozhodnutí EASO o ukončení pracovní smlouvy vychází z nesprávného posouzení, z pochybení EASO během postupu hodnocení zkušební doby, včetně protiprávního jmenování autora rozhodnutí o propuštění, jeho nedostatku odbornosti v otázkách týkajících se zaměstnanců, nedostatku zkušeností stran dokumentů hodnocení zkušební doby, pochybení v posouzení zkušební doby, jakož i výtek a vyjádření, jež předložil žalobce.

Žaloba podaná dne 15. března 2017 – Ostvesta v. Komise

(Věc T-175/17)

(2017/C 269/38)

Jednací jazyk: lotyština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ostvesta SIA (Riga, Lotyšsko) (zástupce: J. Davidovičs, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil zprávu z vyšetřování Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) z mise THOR (2013) 11413-07/05/2013 spolu s jejími 15 přílohami, konečnou zprávu OF/2010/0827/B1, jakož i zprávu OLAF č. OF/2010/0827 a zprávu THOR (2011) 27463 vzhledem ke zjevné protiprávnosti, kterou jsou stíženy tyto akty, na jejichž základě byla přijata doporučená opatření,
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že sporné akty spojují daňovou správu a právní systém Lotyšské republiky a mají právní účinky, které poškozují zájmy a osobní a skutečná práva žalobkyně tím, že mění její právní postavení, takže se mají považovat za napadnutelné akty vzhledem k:
 - povaze „vlastních zdrojů Unie“, kterou mají cla a povinnosti, které z toho vyplývají pro členské státy, které jsou povinné je vybírat,
 - povaze OLAF jako správního vyšetřovacího orgánu, který nahrazuje Evropskou komisi, pokud jde o vnější vyšetřování,
 - úloze Evropské komise jakožto orgánu nadaného výkonnými pravomocemi při uplatňování celního kodexu Evropské unie.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z protiprávnosti napadených aktů a nesrovnalostí, jimiž jsou stíženy, vzhledem k tomu, že:
 - neobsahují žádné podstatné prvky stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013, kterými jsou neexistence informace o procesních zárukách, osobách vedoucích vyšetřování, nevyslechnutí právních zástupců žalobkyně, předběžná právní kvalifikace,
 - obsahují neodůvodněné a kontradiktorní vyloučení odpovědnosti příslušných orgánů,
 - OLAF nesplnil povinnost vést objektivní a nestranné vyšetřování a dodržet zásadu presumpce nevinny,
 - zpráva z vyšetřování a závěrečná zpráva obsahují nesprávné informace z důvodu, že vycházejí z chybných aktů nebo že během vyšetřování nebyly zjištěny všechny informace,
 - byla porušena a nesprávně uplatněna právní úprava Společenství v oblasti antidumpingového cla,
 - byla porušena a nesprávně uplatněna právní úprava Společenství i právní úprava Taiwanské republiky o povinnosti BOFT (Taiwanské rady zahraničního obchodu) ověřit původ zboží, kterému uděluje certifikát,
 - byl porušen a nesprávně použit čl. 220 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství,
 - byly porušeny Smlouvy a právní předpisy týkající se jejich uplatnění, jakož i Listina základních práv Evropské unie, a zejména článek 41.

Žaloba podaná dne 10. května 2017 – European Dynamics Luxembourg a Evropaiki Dynamiki v. Komise

(Věc T-281/17)

(2017/C 269/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: European Dynamics Luxembourg SA (Lucemburk, Lucembursko) a Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: M. Sfýri a C-N. Dede, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalované o udělení zakázky týkající se fáze 2 užšího zadávacího řízení (referenční číslo EuropeAid/138143/DH/SER/AL), jež bylo žalobkyním sděleno v dopise žalované ze dne 6. března 2017, kterým byly žalobkyně informovány o tom, že jejich nabídka nebyla úspěšná a že zakázka byla udělena jinému uchazeči;
- uložil žalované nahradit žalobkyním škodu za ztrátu příležitosti uzavřít smlouvu, a to ve výši 240 000 eur (dvě stě čtyřicet tisíc eur);
- uložil žalované náhradu exemplárních škod ve výši 40 000 eur (čtyřicet tisíc eur),
- uložil žalované náhradu nákladů řízení a další náklady, které žalobkyně vynaložily v souvislosti s touto žalobou, a to i v případě, že tato žaloba bude zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná porušila unijní právo v oblasti veřejných zakázek, zásady transparentnosti a rovného zacházení, jakož i ustanovení finančního nařízení tím, že žalobkyním neoznámila rozhodnutí o udělení zakázky ve stejnou dobu jako dalším uchazečům, a tím, že nedodržela odkladnou lhůtu. Žalobkyně tvrdí, že žalovaná jednala v rozporu se zásadou řádné správy tím, že nepříznivě zasáhla do práva žalobkyň na účinnou právní ochranu proti napadenému rozhodnutí.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalovaná změnila podmínky zakázky několik dní před uplynutím lhůty pro předkládání nabídek tím, že stanovila nové podmínky. Žalovaná tím porušila článek 112 finančního nařízení, neboť ke změnám zadávací dokumentace došlo prostřednictvím kontaktů v průběhu zadávacího řízení a konkrétněji prostřednictvím objasnění, které byly poskytnuty uchazečům.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že se žalovaná dopustila několika zjevně nesprávných posouzení, která vyplývají z výňatků z hodnotící zprávy, která byla oznámena žalobkyním, a že ve fázi hodnocení nabídek zavedla nová a neznámá kritéria.

Žaloba podaná dne 6. června 2017 – Aide et Action France v. Komise

(Věc T-357/17)

(2017/C 269/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Aide et Action France (Paříž, Francie) (zástupce: A. Le Mière, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 6. dubna 2017, jakož i výzvu k úhradě č. 3241607987 doručenou dne 8. srpna 2016, spolu se všemi právními důsledky;
- uložil Evropské komisi povinnost zaplatit Aide et Action France částku 8 000 eur na základě článku 134 jednacího řádu Tribunálu Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z právního zájmu žalobkyně na podání žaloby a její aktivní legitimace v rozsahu, v němž vůči ní rozhodnutí ze dne 6. dubna 2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“) vyvolává právní účinky.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož
 - uvedené rozhodnutí je v rozporu s článkem 296 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) a článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“);
 - ve zmíněném rozhodnutí není uvedena žádná jasná a jednoznačná skutková a právní okolnost;
 - Komise poukázala pouze na porušení smluvních povinností, aniž uvedla smluvní ustanovení, které by je mohlo prokázat nebo podložit určující faktor výše předmětného dluhu;
 - uvedené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněné z hlediska jeho samotného kontextu;
 - vyšetřování a shrnutí skutkových okolností Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) neumožnily žalobkyni pochopit význam opatření, které vůči ní bylo přijato.
3. Třetí žalobní důvod vychází z nezpřístupnění závěrečné zprávy OLAF předložené Evropské komisi, jelikož
 - napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 15 odst. 3 SFEU, článkem 42 Listiny, jakož i nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise;
 - poté, co byla vydána výzva k úhradě a přijato rozhodnutí o inkasu dluhu formou započtení, žalobkyně měla mít přístup k závěrečné zprávě OLAF, aby mohla v plném rozsahu uplatnit své právo na obhajobu;
 - Komise se měla dohodnout na vnitrostátních podmínkách práva na přístup k dokumentům, na nichž je založeno nepříznivé rozhodnutí;
 - zásada oznamování vyšetřovacích zpráv a zpráv o ověření Komise byla upravena v dohodě o grantu;
 - Komise mohla v každém případě zaslat dokument, v němž by skryla určité části.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z absence jakéhokoli opodstatnění napadeného rozhodnutí, a tudíž z porušení SFEU, jelikož

- napadené rozhodnutí je v rozporu s článkem 209 SFEU, jakož i s finančními nařízeními č. 966/2012 ze dne 25. října 2012 a č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012;
- napadené rozhodnutí se nezakládá na žádné určité, splatné a vymahatelné pohledávce;
- všechny prostředky, které žalobkyně obdržela, byly v celém rozsahu použity za účelem provedení programu, na který byly evropské finanční prostředky přiznány, a to v souladu s článkem 14 přílohy 2 dohody o grantu „Grant Contract“.

Žaloba podaná dne 14. června 2017 – Polsko v. Komise

(Věc T-376/17)

(2017/C 269/41)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Evropské komise C (2017) 2104 final ze dne 4. dubna 2017, kterým se prodlužuje pozastavení měsíčních plateb Polsku týkajících se podpor pro předběžné uznání seskupení producentů v odvětví ovoce a zeleniny v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF);
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První důvod vychází z porušení čl. 41 odst. 2 druhého pododstavce druhé věty ve spojení s čl. 41 odst. 2 prvním pododstavcem úvodní věty a písm. b) nařízení č. 1306/2013⁽¹⁾ prodloužením pozastavení měsíčních plateb na základě chybných skutkových zjištění a nesprávného výkladu práva, ačkoli podmínky pozastavení měsíčních plateb nebyly splněny.
2. Druhý důvod vychází z porušení zásady proporcionality a čl. 41 odst. 3 nařízení č. 1306/2013 zachováním pozastavení měsíčních plateb ve výši, která je zjevně nepřiměřená ve srovnání s eventuálním rizikem finanční ztráty pro rozpočet Unie.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 347, s. 549)

Žaloba podaná dne 16. června 2017 – Acsen v. Parlament

(Věc T-381/17)

(2017/C 269/42)

*Jednací jazyk: rumunština***Účastníci řízení***Žalobce:* Ibram Acsen (Bukurešť, Rumunsko) (zástupkyně: C. Gagu, advokátka)*Žalovaný:* Evropský parlament**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- částečně zrušil čl. 22 odst. 1 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/35/EU ze dne 5. dubna 2011 o fúzí akciových společností v rozsahu, v němž se použije na absolutní neplatnost fúzí.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce žalobní důvod vycházející z porušení zásady nepromlčitelnosti absolutní neplatnosti.

- Jelikož čl. 22 odst. 1 písm. c) směrnice 2011/35/EU nerozlišuje mezi relativní a absolutní neplatností, šestiměsíční lhůta na podání žaloby na neplatnost se použije i v případě absolutní neplatnosti, což porušuje zásadu nepromlčitelnosti tohoto druhu neplatnosti.

Žaloba podaná dne 20. června 2017 – Hansol Paper v. Komise

(Věc T-383/17)

(2017/C 269/43)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Hansol Paper Co. Ltd (Soul, Korejská republika) (zástupci: J.-F. Bellis, B. Servais a A. Tel, advokáti)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/763 ze dne 2. května 2017 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitého typu lehkého termografického papíru pocházejícího z Korejské republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila čl. 2 odst. 11 a čl. 17 odst. 2 základního nařízení⁽¹⁾ a protiprávně vypočítala dumpingové rozpětí žalobkyně.

- Žalobkyně tvrdí, že Komise provedla výběr vzorku podle článku 17 základního nařízení, ačkoli to popřela, čímž porušila čl. 17 odst. 2 základního nařízení, neboť žalobkyni nebylo umožněno předložit své připomínky k navrhovanému vzorku.

 - Žalobkyně dále tvrdí, že Komise nesprávně a protiprávně vypočítala dumpingové rozpětí žalobkyně, čímž porušila čl. 2 odst. 11 základního nařízení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila čl. 9.3 antidumpingové dohody WTO a čl. 9 odst. 4 druhý pododstavec základního nařízení, jakož i základní zásadu řádné správy.
- Podle žalobkyně Komise porušila čl. 9.3 antidumpingové dohody WTO a čl. 9 odst. 4 druhý pododstavec základního nařízení, protože uložené antidumpingové clo přesahuje výši dumpingu zjištěného při šetření.

 - Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila zásadu řádné správy tím, že vypočítala valorické dumpingové rozpětí žalobkyně nesprávně a protiprávně, když použila uměle stanovenou hodnotu CIF namísto skutečné hodnoty CIF.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise nesprávně použila čl. 2 odst. 9 a čl. 2 odst. 10 základního nařízení, když nesprávně odečetla neoprávněné odečitatelné položky za prodej malých kotoučů vyrobených z jumbo kotoučů, které společnost Schades Ltd. odebírala od výrobců z EU.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila čl. 2 odst. 1 základního nařízení, když nesprávně uměle stanovila ve dvou případech obvyklou hodnotu podle čl. 2 odst. 3 základního nařízení.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Komise porušila čl. 1 odst. 1 a čl. 3 odst. 1, čl. 3 odst. 2, čl. 3 odst. 3, čl. 3 odst. 5, čl. 3 odst. 6, čl. 3 odst. 7 a čl. 3 odst. 8 základního nařízení, judikaturu soudů EU a rozhodovací praxi WTO, dosavadní praxi Komise a zásad spravedlivého srovnání a rovného zacházení při výpočtu rozpětí újmy.
- Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila čl. 1 odst. 1, čl. 3 odst. 2, čl. 3 odst. 3 a čl. 3 odst. 6 základního nařízení, neboť zahrнула další prodej malých kotoučů (výrobek, který není dotčen) do výpočtu rozpětí újmy.

 - Žalobkyně dále tvrdí, že Komise porušila čl. 3 odst. 1, čl. 3 odst. 2, čl. 3 odst. 3, čl. 3 odst. 5, čl. 3 odst. 6, čl. 3 odst. 7 a čl. 3 odst. 8 základního nařízení, judikaturu soudů EU a rozhodovací praxi WTO, dosavadní praxi Komise a zásady spravedlivého srovnání a rovného zacházení, jelikož analogicky použila čl. 2 odst. 9 základního nařízení pro účely výpočtu rozpětí újmy.

 - Žalobkyně konečně tvrdí, že Komise porušila čl. 3 odst. 2, čl. 3 odst. 3 a čl. 3 odst. 6 základního nařízení, neboť řádně nezhodnotila dopad negativního rozpětí cenového podbízení zjištěného v případě dotyčného výrobku.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21).

Žaloba podaná dne 21. června 2017 – Kypr v. EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)**(Věc T-384/17)**

(2017/C 269/44)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Kyperská republika (zástupci: S. Malynicz, QC, a V. Marsland, Solicitor)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* M. J. Dairies EOOD (Sofie, Bulharsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Příhlašovatel sporné ochranné známky:* Další účastnice řízení před odvolacím senátem*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvek „BBQLOUMI“ – Přihláška č. 13 069 034*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 10. dubna 2017, ve věci R 496/2016-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení vynaložené žalobkyní.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 28. června 2017 – Rumunsko v. Komise**(Věc T-391/17)**

(2017/C 269/45)

*Jednací jazyk: rumunština***Účastníci řízení***Žalobce:* Rumunsko (zástupci: R. Radu, C-M. Florescu, E. Gane a L. Lițu, zmocněnci)*Žalovaná:* Evropská Komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Komise (EU) ze dne 29. března 2017 o návrhu občanské iniciativy s názvem „Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe“,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení ustanovení smluv týkajících se pravomocí Unie

— Návrh občanské iniciativy se týká výlučně zlepšení ochrany práv osob patřících mezi národnostní a jazykové menšiny a nemá žádný přímý vliv na kulturní rozmanitost ve smyslu článku 3 SEU a článku 167 SFEU.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti odůvodnění stanovené v čl. 296 druhém pododstavci SFEU

— Komise se spokojila s vyjmenováním návrhů aktů, pro které se shromáždí podporná vyjádření občanů a neposkytla žádný právní argument na podporu svého závěru, že toto patří do jejich pravomocí.

Žaloba podaná dne 27. června 2017 – Tengelmann Warenhandelsgesellschaft v. EUIPO – C & C IP (T)

(Věc T-401/17)

(2017/C 269/46)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim an der Ruhr, Německo) (zástupce: H. Prange, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: C & C IP Sàrl (Lucemburk, Lucembursko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „T“ – přihláška č. 11 623 022

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. dubna 2017 ve věci R 502/2015-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a aby ho pozměnil v tom smyslu, že se námitka v celém rozsahu zamítá;
- uložil žalovanému a případně dalším účastníkům řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, včetně nákladů, které vznikly v rámci řízení před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
-

Usnesení Tribunálu ze dne 26. června 2017 – Fair deal for expats a další v. Komise**(Věc T-713/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 269/47)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 428, 21.11.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 9. června 2017 – Casasnovas Bernad v. Komise**(Věc T-826/16)** ⁽¹⁾

(2017/C 269/48)

Jednací jazyk: francouzština

Předseda devátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 22, 23.1.2017.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS